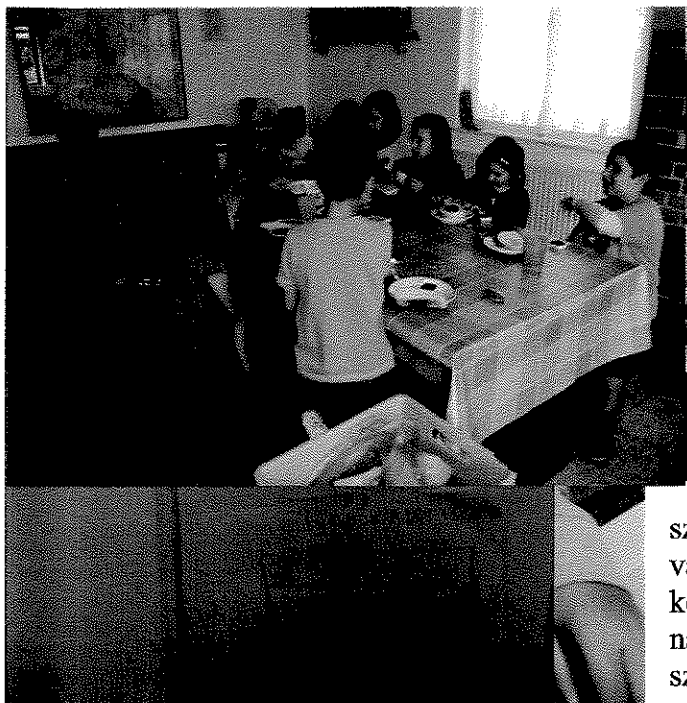


Tábornapló (II. hét)

Időpont: 2014.08.18-2014.08.22.

Helyszín: Vinye, Cuhavölgye vendégház

Létszám: 15 fő gyermek, 2 fő gyermekfelügyelő



A Segítőház Alapítvány idén két egymást követő hétre szervezett tábort a Bakonyba, a látókörébe került, rászoruló családok gyermekei számára.

A második héten, két fő kivételével óvodás-, és kisiskolás korú gyermekek táboroztak, így a számukra szervezett programok iskola-előkészítő, valamint az iskolai teljesítményt pozitívan befolyásoló készségek, képességek fejlesztését célozták: a kis-, és nagymozgások fejlesztését, a verbális kommunikációt, a szabálytudat, az empátia megerősítését, a kooperáció, és napirend fontosságának felismerését, a kreativitás és

képzelet felszabadítását. Emellett szükségét láttuk a személyes higiéné, és szájhigiéné alapvető szokásainak tudatosítását gyakorlati feladatokon keresztül, illetve a kamaszodó, nagyobb gyerekekkel a barátság-szerelem, nemi érés témakörének átbeszélését.

Hétfő: A táborhelyre érkezést követően, a szobaelosztás után megbeszéltük a házirendet, majd a reggelitől az ebédig arcfestéssel és toll-tetoválással, valamint egy közös Solo kártyázással oldottuk az izgalmakat. A gyerekek rendkívül közvetlenek, kedvesek voltak egymással, és elfogadóak a felnőttekkel szemben. Az ebéd utáni asztalbontáskor többen felajánlották, hogy elmosogatnak, felmosnak, így egy picit beszélgettünk arról, mit is jelent pihenni, kikapcsolódni. Hamar barátságok kötődtek a hasonló korúak között. Minden szoba kis csapatná kovácsolódtott. Feladatuk lett nevet találni a szobájuknak, és közösen zászlót rajzolni a szobák ajtajára. Így lett egy Playboy-nyuszik, Sünik, és Commando-4 csapatunk.




SEGÍTŐHÁZ
Alapítvány
GYŐR



Délután elindultunk felfedezni a környéket. Első úti célunk a Cuha patakhoz vezetett. Az esős időjárás miatt magas volt a vízállás, ezért a gyerekek ruháját kímélendő, igyekeztünk elkerülni a patakon való átkelést, helyette a domboldalra kaptattunk fel. Nem mentünk messze, így is viszonylag sokáig túráztunk, mert a gyerekeket minden növény, kavics, kis bogár érdekelt. A kiránduláson gyűjtött kavicsokat a táborba visszaérve tetszésük szerint festhették ki, mely alkotásokból este kiállítást szerveztünk. A délután hátralevő részét szabad játékkal tölthették: kidobóztak, ugrálóköteleztek, futkároztak, célbadobóztak.





Közösen előre beosztottuk a zuhany-rendet, amelyet következetesen betartattunk, így a gyerekek zavartalanul és időben térhettek nyugovóra a kimerítő nap után. Egy-két kisfiú elpityeregte honvágyát, de kedves szóval mindenkit meg lehetett nyugtatni. Lefekvés előtt még megnézhatték az M2 csatorna esti meséjét, és elalvás előtt minden szoba meghallgathatott egy-egy mesét, vagy altatódalt. A nagyobb lányok egymás közti titkos beszélgetéssel zárták a napot.

Kedd: A napok megszokássá alakuló rendjét, ami biztonságérzéssel töltötte el a gyerekeket, az azonos időben zajló, közös étkezések, a délelőtti kézműves foglalkozások, a délutáni kirándulások, és az esti fürdés-lefekvés adták.

A második nap délelőttjén papírhajtogatott díszdobozt készítettünk, amelyet kedvük szerint díszíthettek fel a gyerekek. Mutattunk mintákat, ám amint megérezték, hogy elfogadjuk a különbözőségeiket, és szabadon próbálkozhatnak ügyességük és fantáziájuk szerint, számos rendkívül kreatív megoldás született. Aki kicsit hamarabb elkészült a művével, rajzolgatni, kifestőzni kezdett, és észrevétlen el is telt az idő ebédig. Ebéd után „kéz nélküli” csokievő versenyt rendeztünk négy fős csapatonként. A nyertesek bónusz csokit kaptak ajándékba, amit a büszke győztesek elraktak maguknak tartalékba. A vidám délután-nyitó program után ismét kirándulni mentünk, ezúttal a közeli magaslat tetején álló víztoronyhoz kaptattunk fel, és még egy kicsit tovább a mese-szerű erdőúton. Kirándulás közben sokat beszélgettünk, főleg az erdő életéről, a természetvédelemről, és az ezzel a témával kapcsolatos otthoni élményeikről, szedtünk szedret, és megfigyeltük a fűszálak közt megbúvó szöcskéket, más bogarakat, rovarokat. Visszafelé sokat énekelünk, és a szerencsésebbek megpillanthattak egy a zajongásunktól megriadt őzet, és nyulat is. Mielőtt visszaértünk volna a házba, a Cuha pataknál időztünk kicsit, mert a gyerekeket elbűvölte a fodrozódva tovahömpölgő víztömeg. A nap hátralevő részét ismét az udvaron töltöttük szabad játékkal, hosszan elnyúló dinnyelakomával. Este a nagylányokkal beszélgettünk a felnőtté válás viszontagságairól és a gyermeklét örömeiről. Lefekvés előtt elmaradhatatlanul elhangzottak az esti mesék, altatódalok.



Handwritten signature
SEGÍTŐHÁZ
Alapítvány
GYŐR

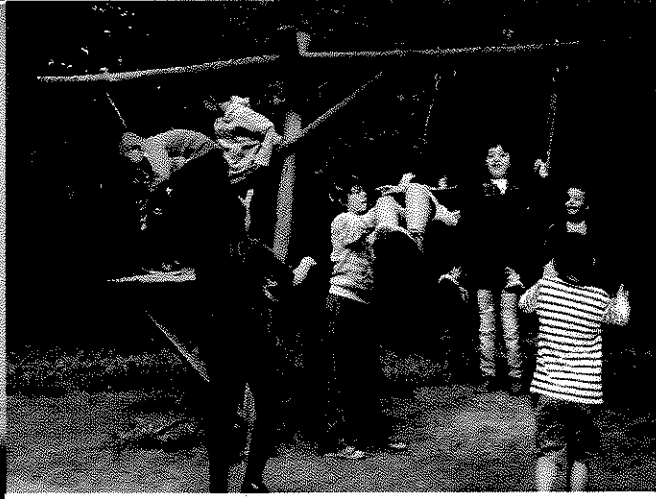
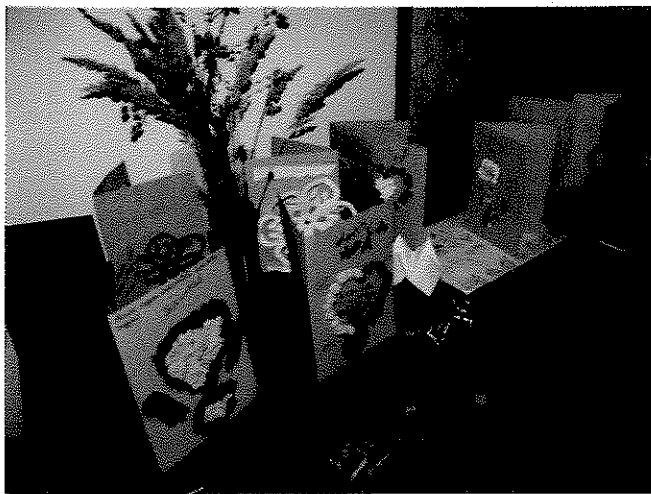


Szerda: A harmadik napon mosogatószer, sütőpor, víz, szívószálak, fonál és botok segítségével buborékgyárat készítettünk. Élvezettel kíséreltek meg a gyerekek egyre nagyobb és nagyobb buborékokat fújni, lengetni. Azok, akiknek várniuk kellett, hogy sorra kerüljenek, az egyik kisgyerek javaslatára szívószálból sípot készítettek. Miután mindenki kipróbálhatta a buborékgyártást, kezdetét vehette az asznapi kézműveskedés. Ezúttal különböző technikával készült karkötőket és nyakláncokat fűztünk az előző napon hajtogatott diszdobozka. A legtöbben a hagyományos kásagyöngy fűzést választották, míg a nagyobbak megkíséreltek először papírcsíkokból gyöngyöket sodorni, amelyeket különböző formában fűztek fonálra, de akadt olyan is, aki a megmaradt szívószálakat aprította gyöngy méretűvé, és abból alkotott ékszert. Ebéidőig a fiúk lufi-bulit szerveztek a szobájukba: a szobába bevitt lufik egyike sem hullhatott le a földre, ágyra. S bár az ajtajukon egyértelműen a lányok tudomására hozták, hogy ki vannak tiltva, végül mégiscsak közös mulatsággá dagadt a lufi lebegtetés.





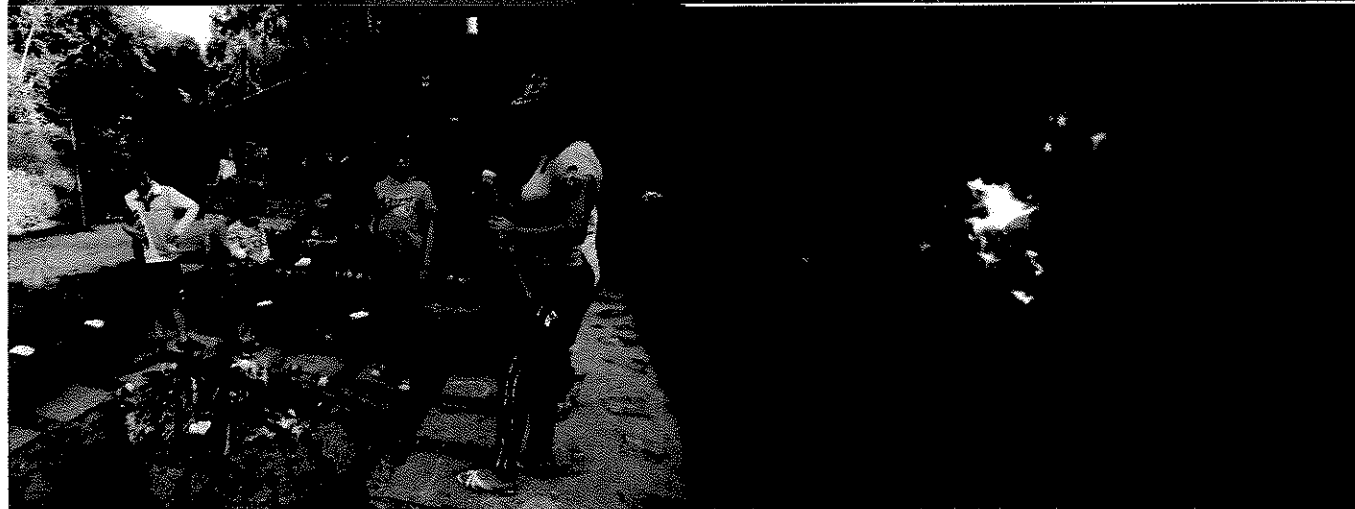
Kora délután a rossz idő miatt újabb kézműves foglalkozást tartottunk. Ezúttal egy kinyitható képeslapot készítettek a gyerekek, amelybe az otthonmaradottaknak üzenhettek. A képeslapot krepp-papír galacsinokból kirakott mozaik képpel díszítették. Késő délutánra elállt az eső, hát útra keltünk a gyerekek kérésének eleget téve, ám ezúttal a közeli büfé játszóterére, majd a szántóföldek és az erdő között húzódó murvás úton bandukoltunk. Út közben bogáncs csatát vívtunk, és lapulevél kalpagokat készítettünk. Akik korábban lemaradtak a tovaszökellő őz látványáról, most végre tanúi lehettek, ahogy egy másik állat átugrik előttünk keresztbe az úton. Megcsodáltunk évszázados fákat, és elcsodálkoztunk az elvadult telkek fái közül kikikandikáló épületein – vajon miért hagyták ott azokat a házakat? Este a táborlakók kicsit tovább fenn maradhattak, mert a vacsora utáni esti készülődés alatt kártyázni (Solo) kezdtek, és ahogy telt az idő úgy gyarapodott a játékosok száma és nőtt a hangulat. A kártyázás után a nagylányok szerettek volna beszélgetni a sexualitásról, a testi szerelemről, ám annyira zavarba jöttek, hogy egymás előtt nem merték feltenni kérdéseiket. Végül már bent a szobában, a jótékony sötétben előhozakodtak kételyeikkel az egyikünknek, míg a másikunk mesekuckóba várta a fiúkat a fiúszobába, mert a fiúk inkább vágytak a népmesék világába.



GEORGIÁZ
Alapítvány
GYŐR

Csütörtök: Az előző napon készült emlék-lapok mellé ezen a napon zsugorfóliából vágott medálokat készítettünk. Így vált teljessé a kézműves-kollekció az otthon-maradottak örömére. Miután évek óta

hagyomány, hogy csütörtökön megünnepeljük az augusztusi születésű táborlakókat, a medálok kiállítását követően elkezdtük feldíszíteni a nappali helyiséget, és előkészíteni a zsúrhoz szükséges csemegéket, emellett előkészültünk a késő délutáni tábortűz gyűjtáshoz, szalonnasütéshez is. A közös ünneplésre vendégek is érkeztek. Ki jókedvet, ki gitárt, más palacsintát hozva magával. A születésnaposok megajándékozásakor minden kisgyerek kapott egy-egy fogkefét, és családonként egy-egy gyerek-fogkrémet. Annyira örültek az apró ajándéknak, hogy volt aki aznap éjjel a fogkefáját szorongatva aludt el. Míg az ügyesebbek megrakták a tüzet, a kicsit társasjátékoztak. A szalonnasütésig labdajátékokkal múltatták az időt: kapura rúgtak, kosárra dobtak, kidobóztak. Este, a lakoma után, a tábortűzet körülülve mindenki elmondhatta, mit érez, mit gondol a táborról. Hálaajándékkul a jó élményekért cserébe a nagylányok előadták az egész héten gyakorolt közös éneküket, amire a kisebbek önfelédten táncoltak.





Péntek: Az utolsó nap délelőttje még egy utolsó udvari játékkal, futkározással, és az útitáskák összerendezésével, rakodással, rendrakással, és búcsúzással telt. Minden gyermeket hazáig szállítottunk, így nem jelentett nehézséget a családoknak hazavinni a megsokasodó csomagokat: mindenki kapott a tábor maradék ellátmányából összeállított élelmiszeradományt.

A gyerekek kettős érzésekkel tértek haza, mert szívesen maradtak volna még néhány napot, ugyanakkor már alig várták, hogy mesélhessenek élményeikről a szüleiknek, testvéreiknek. Többen szeretnének jövőre is táborozni, ha lehetőségük nyílik rá.

2014. 08. 25.

Kovácsné Pribelszki Ildikó

Kissné Nagy Krisztina


SEGÍTŐHAZ
Alapítvány
GYŐR